

[OBOSTRONNY *ai*

N pl subst obostr(o)nn(e).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w.

Obojętny moralnie, ani zły ani dobry; ambiguus, indifferens, medius, nec bonus nec malus Cn:

Szereg: »średni albo obostronny«: O Zwyczajach Kościelnych/ ktore są ludzkiemi dowcipy poftanowione [...]. Ale tak mamy rozumieć iż są to rzeczy średnie albo obostronne/ ktore gdy by było krom zgorślenia mogą być opuśczone ConfKwiat G2.

Synonim: średni.

MK